

Islandske heste i byen 2018, 21. oktober 2018
Indenfor i auditorium i stueetagen på Bryggen, kl 12:20

Der er mig en stor glæde at være sammen med Jer her på Islands brygge for at fejre 100-året for Islands suverænitet. Islands brygge spillede en vigtig rolle indenfor handel og transport mellem Island og Danmark i de tidlige århundreder og nu har dette sted fået en ny rolle ved at forene de to lande. Her driver vi vores ambassade over for Danmark og udfører forskellige aktiviteter bl.a. indenfor kultur og kunst.

Denne gang deltager den islandske hest i festlighederne i dag samtidigt med at den danske Islandshesteforenings 50-årsdag fejres og det er meget passende.

Da den daværende kronprinsesse, Margrethe Þórhildur og prins Henrik blev gift i 1967 var der store diskussioner på Island om bryllupsgaven. Til sidst blev det besluttet at forære dem to islandske hopper ved navnene Perla og Stjarna. Den islandske nation var stolt af denne gave og i lang tid fulgte islændingerne med i hoppernes livsforløb på dansk grund. Det blev f.eks. udsendt i aviserne da hopperne ankom sunde og raske til København.

Jeg håber inderligt at de hopper har øget jeres interesse for den islandske hest, men den er meget populær i Danmark og andre steder i verden. Der afholdes verdensmesterskab for islandske heste og et af disse blev holdt her i Danmark for nogle år siden imens jeg var landbrugsminister i Island og fik den ære at deltage.

Jeg er selv rytter og nyder at komme ud og ride i den islandske natur sammen med gode venner. For en mand som mig som er optaget i den politiske verden til

hverdag er der få ting der er bedre end at tømme sindet ved at sadle en hest og tage en god ridetur.

For længe siden eller omkring 7 årtier når maskinen syntes at gøre den islandske hest til en fodnote i landets historie skrev en vis mand som arbejdede længe inden for landbrugets sociale netværk ved navnet Arnór Sigurjónsson, en artikel som han kaldte ”Drøm om den islandske hest”: Arnór var meget bekymret over situationen og den nedgang overalt indenfor ridning og skrev et sted i artiklen ”Det er helst de gode ridehester som bliver til noget, hvis de en gang kommer til en af de større byer.”

Samtidigt reflekterede Arnór over hestesportens karakter og ræsonerede at en hest som får en god opdragelse kunne få et rigere og bedre liv end den hest som altid nyder friheden ud i egnen. Endvidere drøftede han mulighederne ved at den islandske hest fik fodfæste i udlandet og sagde at hvis det blev gjort på den rigtige måde vil det være nemt at ”lære andre befolkninger at værdsætte de gode islandske ridehester, som de allerbedst kan være.”

Det er velegnet at rekapitulere denne mands drøm om islandshestens fremtid og muligheder som brugshest, ridehest, eller stævnehest på konkurrenceniveau. Denne drøm er for alvor gået i opfyldelse.

Dengang jeg var landbrugsminister anbefalede jeg at regeringen og andre interessegrupper gik i samarbejde for at præsentere den islandske hest under navnet ”Horses of Iceland”. Dette var et ambitiøst samarbejdsprogram ledet af Islandsstofa som forhåbentlig vil blive til nytte for sporten i fremtiden og at begge parter, dvs. myndighederne og interessegrupper, hjemme og i udlandet vil bidrage til den. Et sådant samarbejde er altid til gavn, for da er det samarbejdspartnernes interesser og velvilje som er afgørende når det kommer til resultater.

Jeg nævnte før den bekymring man havde over den islandske hests nedgang efter at der ikke længere var brug for den eftersom teknologien havde overtaget dens vigtige funktion. Man kan hævde at for et hundrede år siden er islændinge gået direkte fra hesten og ind i bilen, med et kort interval i hestevogne og uden at indlede jernbane i det hele taget. I denne sammenhæng glæder det mig at nævne at nu i 2018 fejrer den islandske nation 100-året for Islands suverænitet og selvstændighed. I anledning af dette har man arrangeret en masse kulturelle begivenheder i Island, men også i udlandet som her i dag på Islands brygge.

Anledningen fejres med shows, diskussioner, sang og al slags historier, men også med de unge menneskers deltagelse, som jo står til at arve landet. På dette tidspunkt retter vi søgelyset ikke mindst mod vejen fremover, for den sags skyld ridestien, til de næste hundrede år. Historien er vigtig for os islændinge som andre nationer, vi er stolt af den og den er vores rigdom, men vi er også en progressiv nation og vi vil se mod fremtiden.

I denne sammenhæng kan man overveje statusen af det islandske sprog og dets fremtid – sproget som er en vigtig del af at være islænding. Vi benytter denne anledning og overvejer dets status i en forvandlingstid. Regeringen har for nylig vedtaget at gøre en stor indsats for at sikre sprogets status i dagens digitale verden. Man behøver ikke at anvende mange ord på hvor vanskelig det er for en nation at bevare sin selvstændighed og udvikle sin administration og demokrati hvis den mister sit sprog.

Uanset hvad fremtiden indebærer og hvilken slags indflydelse de teknologiske fremskridt kommer til at have på menneskernes hverdag, er jeg overbevidst om at den islandske hests renommé vil ikke mindske – det kommer kun til at vokse.

I, kære venner, hjælper til ved det. I højtidelige stunder siges det ofte at den islandske hest er en kraftig ambassadør som Island har rundt i verden, ved siden af den islandske uldtrøje, og der er Danmark ingen undtagelse.

Held og lykke.